

Б) Съвѣкупность та на міряны тѣ не може да прѣподава благодать священства на свои-тѣ избранны; зацо то никои изъ Міряны тѣ нѣ-ма тѣхъ благодать.

В) На непрѣкжсвано то прѣемство на свои-тѣ Епископы отъ Апостолы тѣ Черкова та е всегда глѣдала, като на непоколебимо основаніе на своѣ тѣ истинность, чистотѣ и святость, и на това основаніе древни тѣ учители Черковни чясто сѣ ся утвърдявали, като сѣ доказвали истинно то достоинство на Черковѣ тѣ, кога то сѣ изобличявали Еретици тѣ.

З) Лютеране тѣ не пріимать съборы тѣ, нито опрѣдѣленія та имъ, и казвать, че Събори-тѣ нѣмать Божественъ авторитетъ.

На това имъ отговаряме, че обѣщаніе то за неотлжно то прѣбываніе на Іисуса Христа трѣб-ва да относимъ къмъ съборы тѣ прѣимѣще-ственно. Непогрѣшимость та сѣщо така прѣи-мѣщественно трѣбва да бѣде усвоена на събо-ры тѣ, особено на Вселенскы тѣ: по-высокъ Авторитетъ на земѣ тѣ нѣма и не може да бѣде.

Събори тѣ, казвать Протестанти тѣ, нѣмать основаніе въ Священно то Писаніе.

Отговаряме имъ, че имать. Примѣрътъ на Апостолскый тѣ съборъ ясно показва, че фор-ма та на върховно то правленіе черковно трѣб-ва да бѣде съборна. Сами тѣ Лютеране не сѣ ли рѣшявали съсъ съборы?

Опрѣдѣленія та съборны, казвать тѣ, не сѣ